

**PRENUMERATA**

**Kurjera warszawskiego** wraz z dodatkiem porannym: w Warszawie: rocznie rs. 9, półrocznie rs. 4 kop. 50, kwartalnie rs. 2 kop. 25, miesięcznie kop. 75.  
 Za odniesienie do domu dopłata się miesięcznie kop. 5.  
**Na prowincji i w Cesarstwie:** rocznie rs. 12, półrocznie rs. 6, kwartalnie rs. 3, miesięcznie rs. 1.  
**Za granicą:** miesięcznie rs. 1 kop. 50.  
 Numer pojedynczy bez dodatku kop. 5; dodatek poranny kop. 3.

# KURJER WARSZAWSKI.

Wychodzi w dni powszednie wieczorem, w niedziele i święta rano, a nadto wychodzą stale w dni powszednie, z wyjątkiem dni poświęconych, dodatki poranne.

ROK SZESZCZDZIESIĄTY DZIEWIĄTY.

Ogłoszenia i prenumeratę przyjmuje kantor Kurjera Warszawskiego codziennie od godziny 8-jej rano do 8-jej wieczorem, niedziele i święta od godziny 10-jej rano do 1-jej w południe.

**OGŁOSZENIA.**

**Reklamy:** za jeden wiersz garmontowy albo jego miejsce pierwszy raz 25 kop., każdy następny raz 20 kop.  
**Nekrologja:** za jeden wiersz 15 kop.  
**Zwyczajne ogłoszenia:** za jeden wiersz petytowy albo jego miejsce, pierwszy raz 10 kop., każdy następny raz 8 kop.  
**Małe ogłoszenia** za jeden wiersz po 2 kop. każdy raz.  
**Nadesłane:** za jeden wiersz garmontowy rs. 1.  
 Ogłoszenia do Kurjera przyjmuje także Biuro Rajchmana i Frenclera ulica Senatorska.

**Redakcja, Administracja i Drukarnia: plac Teatralny nr 9. — Telefon Redakcji nr. 126. — Telefon Administr. 114.**

W dniu jutrzejszym, o godz. 9-jej zrana, w kościele św. Ducha (po-paulińskim), przed ołtarzem N. Marji Panny Czystochowskiej i ku Jej czci odprawiona będzie solenna wotywa. Oprócz tego, z powodu czwartego dnia tygodniowego odpustu ku uczczeniu uroczystości Narodzenia N. Marji Panny, odprawiona będzie o godz. 9-jej zrana wotywa, o godz. zaś 4-jej po południu nieszpory, bez kazania.

**PRZEGLĄD POLITYCZNY.**

Charakterystycznym rysem skłonności i usposobień w Niemczech jest powtarzający się od pewnego czasu stale frazes, którym wielcy i mali, królowie i książęta rzeszy, burmistrzowie i naczelnicy *turnvereinów* witają cesarza Wilhelma w niezliczonych jego przejażdżkach po kraju. Zawsze w nich zdźwięczy naciągająca, częstokroć aż do zbytku, nuta marsowa. Nie zapomniano jeszcze o przemówieniu pana burmistrza z Westfalskiego Monasteru, a już w sobotę król Albert saski, przyjmując cesarza Wilhelma, przybyłego na ćwiczenia 12-go korpusu armji związkowej do Drezna, odgrzewa znów znany reżen, całkiem według metody Jowialskiego: „słyszeliście tę bajeczkę? — a zatem posłuchajcie!”  
 I tu więc znówu chrobre wspomnienia heroicznego a niedawnej przeszłości, koleżeństwa broni na polach Woerthu, Mars la Tour i Sedanu, a potem wiernopoddane zapewnienie, że gdyby młody cesarz uderzył kiedyś w surmę bojową, to wszyscy — młodzi i starzy, kulawi weterani i świeżo upieczone junkry brandenburskie z polkniętymi kijami staną na jego okrzyk z sercem radośnie bijącym i z pełną dyspozycją żołądka do strawienia kieszki grochowej. Te ustawiczne pogroźki przypominają w końcu niejednokrotnie stanowią wymowną ilustrację ducha czasu.

Hrabia Franciszek Thun-Hohenstein, c. k. podkomorzy i tajny radca, mianowany dekretem cesarskim z d. 4-go b. m. namiestnikiem Czech w miejsce barona Kraussa, należy do najbliższych przyjaciół politycznych księcia Karola Schwarzenberga. Postawa, zajęta przezeń w sejmie czeskim wobec wniosku Plenera, żądającego podziału Czech na specjalnie niemieckie i specjalnie czeskie okręgi administracyjno-sądowe, wywołała w swoim czasie sławny *evodus* Niemców z izby praskiej i sławną deklarację Schmeykala. Wobec tej przeszłości, tak silnie zaakcentowanej, hr. Thuna dziwnem jest trochę, że prasa centralistyczna w Austrii powołanie jego na urząd „ugodowego” namiestnika Czech powitała dosyć sympatycznie, a przynajmniej wyciekując, jak gdyby hr. Thun nie zarysował dotąd wyraźnie swoich poglądów na ideę odrębności państwa politycznej krajów czeskiej korony św. Wacława.

Hr. Franciszek Thun urodził się d. 2-go września 1847-go r. synem byłego ambasadora, hr. Fryderyka Thuna. Wybrany w r. 1879-ym do sejmiku czeskiego z kurji większej własności, połączył się z grupą feudalów czeskich hr. Clam Martinitz i razem z nimi przystąpił do riegerowskiego klubu narodowego. W r. 1881-ym po śmierci ojca wszedł do izby panów, jako dziedzic wielkiej fortuny ojcowskiej. Politycznie zarysował się hr. Franciszek pamiętną mową z d. 5-go października r. z., w której rozwinął myśl, że najchlubniejszą misją partji zachowawczej w Austrii byłoby wpływać usmierzająco na kontrastę pojęć i pragnień rozmaitych warstw i narodowości, poczem oświadczył, że jest Niemcem i „jako taki” właśnie domaga się koronacji cesarza austriackiego na króla Czech. Wówczas Niemcy szydzili z tego paradoksu hrabiowskiego, dzisiaj zgrzyli już podobno twardy orzech i czekają następstw powołania hr. Thuna.

Cesarz Wilhelm odmówił petycji alzacko-lotaryńskiego wydziału krajowego, domagającej się ulg paszportowych na granicy francuskiej, natomiast pomyślał w inny sposób o dobrze i bezpieczeństwie swoich nowych poddanych. Jak *Eldsässer Journal* potwierdza, nie ulega już wątpliwości, że dotychczasowy XV korpus, rekrutujący się z młodzieży odzyskanych w r. 1870 ym *reichslandów*, zostanie przepołowiony i z połowy jago utworzy się nowy XVI-ty korpus wojsk cesarskich, nazwany „lotaryńskim” i posiadający jeneralną komendę swą w Metz. Alzacja i Lotaryngja mogą być bezpieczne być odtąd, że ich Francja nie poknie. *Mein Liebchen, was willst du noch mehr?*

Bulanżerowski komitet narodowy ogłosił dalszą listę 57 kandydatów departamentalnych. Dzieli on swoich faworytów na kategorie: „pierwotnych republikańskich”, „nawróconych republikańskich” i „rewizjonistów”. W tej ostatniej kategorii mieszczą się skoałizowani monarchiści wszelakich sztańdardów.

Niejasnym jest dla nas postępowanie rządu francuskiego wobec kandydatów poselskich Boulanger’a, Rocheforta i Dillona. Jako skazani przez najwyższy trybunał państwa na banicję, ogłaszając ich za praw politycznych i obywatelskich, nie powinni posiadać prawa do zgłaszania swoich kandydatów i bałamucenia w ten sposób wyborców. Tymczasem rząd wybrał jakiś, trochę dziwny, półśrodek: pozwala on im ogłaszać swoje kandydaty w odpowiednich urzędach wyborczych, wszakże nie osobiście, lecz tylko za pośrednictwem woźnych sądowych. Mniejsza o formalności. Mury Paryża i miast departamentalnych pozależnie będą wszakże odezwami wyrzuconych z rejestru państwowego banitów, na których wybory głosować też będą. Z punktu zapatrywania rządowego powinienby to być obraz psujący oczy wyborców. Jeżeli dodano, że o prawomocności dokonanego wyboru skaza-

**SKUTECZNE WODY.**

Opowiadanie starego pseudo-medyka.

(Dalszy ciąg).

Ale Karol zaczął się rzucać i gniewać, próżne były wszelkie namowy; musiałem mu dać się wysapać i oswoić z tą myślą podróży. Tymczasem siedliśmy do nowej pulki; grałem nawet nienawanie, bo miałem ciągle na myśli mego pacjenta, którego znając dobrze, przewidywałem, że namówić do tej podróży okazywało się już rzeczą prawie niepodobną. Wśród gry i rozmowy wspomniano coś o Warszawie i w tej chwili, jakby z natchnienia, błysnęła mi myśl szczególna; przypomniałem sobie, że tam niedawno właśnie założono instytut wód mineralnych w Saskim ogrodzie. Nasi chłopcy mówią, że „na bezrybiu i rak ryba”; dobre choć to, myślę sobie, a gdy zwolnię pacjenta od Karlsbadu, jazda tylko do Warszawy już mu się tak straszna nie wyda. Ale nie mówiłem jej jeszcze nic, dopiero przy herbacie wystąpiłem z projektem i przekonałem się, że doskonale przewidziałem takiego oziężalego domatora, jak Karol, byłaby się ta podróż wydała niemniej straszna od karlsbadzkiej, ale gdy się uczył zwolnionym od pierwszej, ta nowa myśl zdała mu się już nie tak nadzwyczajną i trudną do skutecznienia.  
 Kapitan i ex-pijar dopomogli mi w namawianiu, obiecał namyśleć się jeszcze; nie chcąc go męczyć i zrażać, a widząc rzecz na dobrej drodze, postanowiłem kilka dni przeczekać dla ostatecznego nakłonięcia mego pacjenta do tej kuracji, która, bądźco bądź, mogła być dla niego wcale skuteczną.  
 Jakoż, w kilka dni później, jadąc znowu do Zarzecza, gdzie mocno był chory jeszcze ekonom, wstąpiłem do Karola, aby go wreszcie stanowczo przekonać. Nie sprzeciwiał się już teraz bardzo, ale jako, rzecz można, przyrosły niemal do miejsca i do żadnej od wielu lat, nieprzywykły drogi, niby dziecko, do

śmieszności prawie nie miał pojęcia, jak się urządzić i jak sobie w mieście dać radę.

Skrobał się po głowie i stękał.  
 — No, dobrze — mrucał — pojedę, bo i prawdziwie jakoś niezdrów jestem... ale jak jechać? W Warszawie, jak żyję, nie byłem... takie miasto! gdzie? jak się obrócić?

Zaczęłam się śmiać i żartować.  
 — Bój się Boga, cóż to? z dziecinniałość, czy co? masz język w gębie; przecie i tam są ludzie...

— Ba! — przerwał mi żywo — ale kto ich zna, jacy ludzie? flutów pełno, kradną, słyszę, okrutnie. No, pojedę do Brześcia swemi końmi, tam wezmę pocztę; dobrze... ale przyjechawszy do Warszawy... jak w lesie...

Już mnie to jego chorobliwe kapcaństwo znecierpliwiło.

— Słuchajże — mówię mu wreszcie serjo — przyjeżdżesz do Warszawy, to tak samo prawie, jak gdybyś do Karlsbadu pojechał, tam wszelkie wody są; jeśli nie wiesz, gdzie się udać, to ci rozpowiem; siadaj — weź olówek i zapisz sobie dla pamięci, co potrzeba. Naprzód, każesz pocztyljonowi zawieźć się do hotelu Gerlacha, który jest tuż przy Saskim placu.

— A! — zawołał Karol weselo — Saski plac! wiem, wiem; to tam gdzie Wielki Książę Konstanty wojskowe parady odbywał.

— No, tak; zaraz też przy tym placu jest i ogród Saski; nazajutrz po przyjeździe wstaniesz sobie rano, o szóstej...

— Aj, aj! — przerwał mój pacjent — tak wczesnie!

— Tak, tak; o szóstej, i nie nie pijąc ani jedząc, naczecz, pójdziesz do ogrodu, każesz sobie zaraz dać kubek wody i będziesz po ogrodzie chodził godzinę, potem możesz wypić kawę, którą tam na miejscu doskonałą znajdziesz u Lessla. Drugiego dnia dwa kubki wody, co kwadrans, i po ostatnim przechadzać się zawsze godzinę.

— Jakto? bez odpoczynku? i przysiąść nie wolno?

— Ależ nie, broń Boże; chodzić sobie powoli, odpoczywać potrosze, właśnie, żeby się nie zmęczyć.

Trzeciego dnia trzy kubki, czwartego cztery i potem już przez cały miesiąc, co dzień, po cztery kubki wody, regularnie.

— A jak deszcz.  
 — To nie nie szkodzi, możesz wziąć płaszcz, parasol i kalosze, a kuracja kuracja; *notabene* pod żadnym pozorem nie wolno jeść tłusto, ani żadnej surowizny, ani kwasów.

— Uf — westchnął Karol — niech ją djabli wezmą taką kurację! Przez cały miesiąc! Bój się Boga, doktorze, to ja schudnę jak pies, będę cienki, jak kwintal!

— A no, właśnie o to chodzi; po miesiącu wrócisz do domu lekki i zdrów, że sam siebie nie poznasz; tylko jeszcze później przez cztery tygodnie będziesz musiał tę samą dietę zachować.

Krecił się mój nieborak Karol i wywijał jak mógł, ale, koniec końców, przemogliśmy go namowami, zdecydował się nareszcie i dał słowo, że za tydzień wyjedzie do Warszawy niechybnie. Remiszewski z kapelanem zaręczyli mi, że go dopilnują. A gdy eks-pijar oświadczył się jeszcze z chęcią towarzyszenia gospodarzowi w podróży, gdyż miał tam swoich znajomych odwiedzić i w książki się zaopatrzyć, to ostatecznie szale zwycięstwa przechyliło na naszą stronę. Bo Karol, czując się już pewniejszym i nie tak osamotnionym, aż uściskał kapelana i cieszył się nawet zawczasu, że zobaczy wszelkie osobliwości i ciekawości stolicy.

Rad byłem bardzo, że mi się tak udało szczęśliwie i że wyratuję mego pocziwego Karola; ucałowałem go, obiecawszy przybyć na pożegnanie i popieszyłem do Zarzecza, gdzie wiedziałem, że mnie oczekiwano z niecierpliwością, ile że ekonom miał się coraz gorzej, chociaż mu łokciowe recepty zapi sywałem.

Jakoż, i umarł nieboraczysko w kilka dni, poczę wy był człowiek i czworo dzieci drobiazgu zostawił, dałem im kilka dukatów na pocieszenie — niech w Bogu spoczywa.

(D. c. n.)

Kajetan Kraszewski







Sabuczyńsko-Romanińskiej stanowczo nie znajdują potwierdzenia w tych danych, które dostarczyła eksploatacja nafty za r. b. i muszą być zaliczone do liczby pogłosek, o których się mówi, aby tylko uzasadnić podwyżkę cen nafty na rynkach wewnętrznych i zewnętrznych. Tak np. nie mówiąc o dwóch fontannach Nobla i Kasznejewa, o pojawieniu się których w połowie z. m. doniosły gazety, zaprzeczają temu następujące dane o eksploatacji nafty za lipiec r. b. oraz za cały czas roku 1889-go. Za miesiąc lipiec z powierzchni wzmiankowanej powyżej, oprócz Bejbackiej, otrzymano 17,500,000 pudów przy 200 funkcjonujących otworach świdrowych, co stanowi średnią produkcję miesięczną jednego otworu 88,750 pudów, czyli blisko 3,000 pudów dziennie. Jeżeli taką produkcję zechcemy uważać za niedostateczną, to w jakim położeniu znajdują się np. otwory świdrowe w Ameryce, dające od 3—10 baryłek na dobę, czyli od 25 do 40 pudów. Tymczasem nawet przy takiej produkcji Ameryka daje rynkom swoim i europejskim dwa razy tyle nafty, co Rosja. Do dnia 13-go sierpnia r. b. z powierzchni Bałachańskiej otrzymano ogółem 102 milj. pudów nafty. Ile otrzymano z powierzchni Bejbackiej—nie wiadomo. W zupełnej zgodzie z powyższymi danymi znajduje się stopniowe powiększanie się przedsiębiorstw znaczniejszych firm, z pośród których Nobel i Rotszyldowie ciągle rozszerzają swój wywóz, a Szybajew powiększa swoją produkcję prawie dwakroć. Akcje i udziały wzmiankowanych towarzystw idą wciąż w górę, czego nie mogłoby być wówczas, gdyby wyczerpanie należało uważać w rzeczywistości za fakt, ponieważ towarzystwa te cały swój kapitał mieszczą w towary surowym. Podniesienie ceny nafty od 4—5 kop. podczas letnich sprzedaży (w kontraktach rocznych cena tu jest znacznie niższa) da się w zupełności objaśnić ciąglem wzrastaniem zapotrzebowań. Ogólna produkcja za r. 1888-ty wyniosła z dwóch przestrzeni naftowych od 165—170 milionów pudów nafty, a produkcja r. b. będzie jeszcze wyższa i wyniesie prawdopodobnie od 185 do 200 milj. pudów nafty.

Petersb. wiedz. donoszą, iż na mocy decyzji komisji lihandzkiej do spraw miejskich z budżetu miasta Rygi wykreślona została pozycja: "wydatki na utrzymanie duchowieństwa i zborów luteranckich". Konsystorz miejscowy zaniósł w tej sprawie skargę do senatu, który ją obecnie, jak donosi wzmiankowana gazeta, odrzucił.

Gazeta Kaspj otrzymuje z Buchary wiadomość o szczególnej epidemii, która zabiera tam dziennie po 300 osób. Chorzy cierpią początkowo na jakąś febrę, następnie pojawia się silne opuchnięcie gruczołów szyjnych i pod pachami, poczem chory umiera. Środków przeciw epidemii dotychczas nie zastosowano żadnych.

Świat dowiaduje się, że na miejsce posła francuskiego przy dworze petersburskim, p. Laboulay, ma być podobno mianowany jen. Negrier. Jest to jeden z najmłodszych generałów francuskich.

Now. wrem. donosi, iż na miejscu bitwy u Żółtych wód (1648-go r.) ma być ustawiony pomnik Bohdana Chmielnickiego. Dokładne określenie miejsca bitwy powierzono członkowi petersburskiego Towarzystwa archeologicznego, p. Ewarnickiemu.

Mosk. wiedz. podają wiadomość o nowym typie wagonu pasażerskiego, skonstruowanym przez inż. p. K. A. Kalinowskiego. Wagon, o którym mowa, ma ściany ruchome, otwierające się z wewnątrz w ten sposób, że w razie katastrofy pasażerowie nie zostaną w nim zamknięci, lecz będą mogli się wydostać na zewnątrz. Obecnie autor projektu zajęty jest opracowaniem szczegółów, poczem przedstawi model pod opinię techników. Inżynier K. zamierza pozyskać na swój wynalazek przywilej na Rosję, oraz państwa europejskie i Amerykę.

Telegramy „Kurjera Warszawskiego.“

**Niżny-Nowogród** 10-go września. (Tel. Aj. półn.)—Chociaż nastrój rynku zbożowego nieco słabszy, jednakże zapotrzebowania powiększyły się, a ceny kaszy, maki żytniej i żyta dość mocne. Żyto od 60—62 kop., mąka w workach od 5 rs. 95 kop. do 6 rs. 10 kop., kasza hreczana w workach od 10 rs. 25 kop. do 10 rs. 50 kop. Operacje owsem były nieznaczne, solą permską nieco lepsze. Nafta, jak poprzednio. Odpadki naftowe znajdowały kupców. Zawarto kontrakt na dostawę 550,000 pudów z terminami od kwietnia do sierpnia i dostawą do Astrachania. Płacono 10 kop. za pud, zadawano po 2 kop., przy odbiorze 3 kop., reszta w ciągu 6-iu miesięcy.

**Wiedeń** 10-go września. (Tel. Aj. półn.)—*Militairverordnungsblatt* ogłasza rozporządzenie cesarskie, na mocy którego do każdego pułku artyleryjskiego ma być dodana jedna ciężka bateria w składzie zmniejszonym podczas pokoju.

**Wiedeń** 10-go września. (Tel. pr. Kur. W.)—Dziennik rozporządzeń armii opublikował rozkaz cesarski o utworzeniu nowych bataljonów i kompanij bośnijsko-hercegowińskich.

**Wiedeń** 10-go września. (Tel. Agencji półn.)—Arcyksiążę Karol Ludwik, odbywający teraz podróż inspekcyjną po Górnych Węgrzech, miał się wyrazić, że jakkolwiek państwo powinno mieć przygotowane wszystkie środki obrony, przecież sądzi on mieć powody do przypuszczenia, że pokój jest zabezpieczony przynajmniej na lat dziesięć.

**Wiedeń** 10-go września. (Tel. pryw. K. W.)—Hr. Kalnoky udaje się do Leitomischlu (Lutomysła).

**Wiedeń** 10-go września. (Tel. pr. Kur. W.)—Hr. Harrach ofiarował 2000 zlr. na dalsze rozszerzenie szkoły czeskiej w Wiedniu. W tym roku będzie ona liczyła już 14 oddziałów.

**Wiedeń** 10-go września. (Tel. pr. K. War.)—Ogłoszona dzisiaj odezwa burmistrza Uhla do mieszkańców ostrzega, iż miastu zagraża brak wody, nawet do picia. Środki zapobiegawcze katastrofie są energicznie przedsiębrane.

**Wiedeń** 10-go września. (Tel. pr. Kur. W.)—Kandydat stronnictwa liberalnego, prof. Edward Suess, wybrany został wczoraj większością  $\frac{2}{3}$  głosów posłem do sejmku niższe austriackiego z przedmieścia Leopoldstadt. Radość liberalnego stronnictwa nieopisana. Do późnej nocy trwały owacje na cześć Suessa, któremu urządzono pochód z lampionami.

**Berlin** 10-go września. (Tel. pr. Kur. War.)—*Hamburger Nachrichten* donoszą z Konstantynopola, że na dworze sultańskim czynią się przygotowania na przyjęcie cesarza Wilhelma, który przybędzie nad Bosfor w ciągu października.

**Berlin** 10-go września. (Tel. pr. K. W.)—Dzienniki tutejsze nie biorą na serjo zaprzeczenia w *Nordd. allg. Ztg.* pogłoskom o rychłym ustąpieniu pruskiego ministra skarbu, Scholza.

**Paryż** 10-go września. (Tel. pr. K. W.)—Balanżysta Susini wystosował do ministra spraw wewnętrznych, Constansa, wyzwanie, aby pojedynkiem rozstrzygnęli swoje współzawodnictwo wyborcze w Tuluzie. Aby ułatwić ministrowi zgodzenie się na ten projekt, Susini nazwał go zbójcą i podpalczem.

**Rzym** 10-go września. (Tel. pr. K. W.)—Patriarcha łaciński Jerozolimy mianowany został msgr. Piavi. Udaje on się w październiku na miejsce przeznaczenia.

**Kopenhaga** 10-go września. (Tel. Aj. półn.)—Najjaśniejszy Następca Tronu ruskiego wyjeżdża ztąd we czwartek przez Kiel na manewra jesienne armji niemieckiej. Cesarzowa Fryderykowa przybędzie do Fredensborga w d. 16-ym b. m.

**Londyn** 10-go września. (Tel. Aj. półn.)—Do *Timesa* telegrafują z Konstantynopola: Sultana polecił radzie ministrów na specjalnem posiedzeniu rozpatrzyć kwestję reform, jakie zaprowadzić potrzeba w Armenji. Polecono ministrom zadosyć uczynić tym życzeniom ludności, których słusność jest udowodnioną, przyczem nie należy dawać przewagi żadnym warstwom lub jednostkom. Na przedstawienia niektórych rządów W. Porta ma odpowiedzieć w tym duchu, że gotową jest przedsięwziąć odpowiednie kroki, celem zabezpieczenia ogólnego spokoju w swoich prowincjach, nie może wszakże zaprowadzać urzędzeń wyjątkowych w żadnej części państwa.

**Londyn** 10-go września. (Tel. Aj. półn.)—Zmowa robotników w dokach londyńskich nie skończyła się jeszcze, ponieważ przywódca robotników, Tillet, na podstawie uchwał niedzielnej meetingu w Hydeparku, oświadczył pośredniczącemu w tej sprawie lordowi-majorowi City, że robotnicy przyjmują przyrzeczone podwyższenie zapłaty tylko pod warunkiem, że nastąpi ono już z dniem 1-ym paź-

dziernika, nie zaś dopiero 1-go stycznia. Lord-major przyrzekł oświadczenie to zakomunikować dyrektorom doków, wyrażając wszelako wątpliwość, czy zadosyćczynienie podobnemu warunkowi ze względu na bliskość terminu okaże się możliwym.

**Belgrad** 10-go września. (Tel. pr. K. W.)—Prezes tutejszego komitetu wyborczego radykalistów, Mikołaj Pasicz, w liście do przewodniczących komitetów prowincjonalnych stronnictwa radykalnego oznajmia, że wszelkie pogłoski wojenne, rozsiewane z powodu zarządzenia nowej konskrypcji, nie mają podstawy. Rządowi chodziło tylko o wyśledzenie istotnej siły liczebnej wojska serbskiego, celem przedstawienia przyszłej skupczynie projektu utworzenia milicji.

**Nowy Jork** 10-go września. (T. pr. K. W.)—Brodie (za nazwisko nieręczymy, bo nieczytelne w depeszy; przyp. red.) wskoczył w kostjumie gumowym w nurty wodospadu Niagary i przepłynął go. W końcu stracił przytomność i byłby utonął, zdołano go wszakże w porę wyłowić.

**Berlin** 10-go września, g. 2. m. 30 (T. p. K. W.)—Ruble w gotówce **212 20** (wczoraj 212.75)  
Ruble na dostawę **211 25** (wczoraj 211.75)

### ODPOWIEDZI REDAKCJI

— Panu L. W. — Do życzenia w liście wyrażonego chętnie się zastanowimy.  
— Panu Q. w Kaliszu. — W całości zużytkować się nie da, skorzystamy jednak z wypadku i sprawę podniesiemy.

### GIEŁDA

Warszawa, 10-go września

Poranne szacowania berlińskie wynosiły dziś 211.75 i 212, odpowiadając kursom 47.22 $\frac{1}{2}$  i 47.17 $\frac{1}{2}$  bez kosztów, a tendencja giełdy tamtejszej, według otrzymanych depesz, była utrzymana. Nasze zebranie, które płaciło początkowo 47.12 $\frac{1}{2}$  (równia 212.20 bez kosztów), obniżyło tę cenę na skutek lepszych taksacyj i podaży waluty z najpoważniejszej strony do 47.07 $\frac{1}{2}$  (t. j. 212.40 m. za 100 rs.), wytwarzając w ten sposób różnicę 5 kop. dziś i 7 $\frac{1}{2}$  kop. przy porównaniu wczorajszego kursu końcowego na korzyść rubli. W dostawach robiono dziś dość dużo. Sprzedano dostawy z odbiorem codziennym według woli nabywcy z terminem trzymiesięcznym po 47.70 i 47.72 $\frac{1}{2}$  i z terminem ośmiodniowym po 47.15, a z odbiorem stałym w d. 16-ym b. m. po 47.17 $\frac{1}{2}$ . Za dostawy do końca b. m. chciano płacić 47.22 $\frac{1}{2}$ .

W walutach obcych ruch średni. Długi Berlin oddawano po 47.30. Berlinem krótkim obracano po 47.12 $\frac{1}{2}$ , 47.10 i 47.07 $\frac{1}{2}$ , żądając 47.25. Londyn krótki ofiarowano po 9.59. Za Paryż długi osiągnęto 38.25, a za krótki 38.20 i 38.12 $\frac{1}{2}$ , przy zaofiarowaniu za ten ostatni 38.30. Wiedeń krótki po 81.20 w żądaniu nominalnem.

W papierach obrotu bardzo małe, przy tendencji bez zmian. Żądano za listylikwidacyjne po 88.50 i 88.20, względnie do wielkości odcinków. Wschodnie pożyczki po 99.15 w zaofiarowaniu nominalnem, bez względu na emisję. Wzięto kilka pożyczek premjowych II em. po 245.50. Zbyto 10,000 rubli renty kolejowej po 98.50. Nową pożyczkę 4%, ceniono po 83.25, a nabyto kilka tysięcy po 83 i 83.05. Listy zastawne ziemskie starano się umieścić po 97.60 I ser. i po 96.35 II, III, IV i V ser., a umieszczono kilkanaście tysięcy I ser. po 97.40, oraz kilkanaście tysięcy ostatniej serji po 96.10, 96.15 i 96.20. Listy zastawne m. Warszawy ofiarowano po 98, 96, 95.50, 95.10 i 95, stosownie do serji, bez pokupu. Listy zastawne m. Łodzi w żądaniu po 95.50, 93.50, 93 i 92.75, stosownie do serji. Poszukiwano 6% listów m. Kalisza po 101.50, listów lubelskich po 100.50 i listów płockich po 99.50. Obligów kanalizacyjnych m. Warszawy można było dostać po 91.

Notowano dziś akcje w żądaniu: kolei warszawsko-bydgoskiej po 88 duże i po 87 małe odcinki, a po 151 terespolskie, w placeniu fabryczno-łódzkie po 230, żądano za akcje banku handlowego w Warszawie po 322, za akcje warszawskiego banku dyskontowego po 303, przy chęci placenia 300, w poszukiwaniu banku handlowego w Łodzi po 350, za warszawskiego Tow. ubezpieczenia od ognia po 235, warsz. Tow. fabryk cukru Czersk po 125, Hermanów po 158, Łyszkowice po 155, Konstancja po 510, hutnicze po 285, Zawiercie po 265, w zaofiarowaniu stalowe po 950, Starachowickie, po 50.

Monety: marki po 47 $\frac{1}{2}$ , guldeny po 81 $\frac{1}{2}$ , franki po 38 $\frac{1}{2}$ .

Godzina 12. Usposobienie giełdy dla walut obcych słabe.

Okowita. Wiadro 8.48, garniec 2.76. Dowozy małe, usposobienie bardzo mocne. Ceny warsz. Tow. oczyszczania spirytusu 10.50.





